

forelægge Finantsloven i December Maaned skulde man jo, efter hvad der dengang blev yttret, i samme have et tro Billede af den Tilstand, hvorunder man skulde leve fra 1868—69. Der var heller ikke noget meget Foruroligende ved den; thi omend- skjøndt den høitærede Minister var nødt til ikke alene at bibeholde Krigsskatten paa flere af de vigtigste Varer, men ogsaa $\frac{2}{3}$ af den extraordinaire Skat, 400,000 Rbd., paaregnet som forventet Meerindtægt af Sold- indtræderne osv., og endelig at regne paa at tage 130,000 Rbd. af Statsformuen — som jo ikke var noget stort Beløb, men dog altid et Deficit — for at faae Balance tilveiebragt, saa maatte man jo derefter vel omtrent kunne have beroliget sig og seet Finantsernes Til- stand, om ikke i noget lyst, saa dog i et ikke altsfor mørkt Lys. Dette var den 7de De- cember; den 12te December var Finantsloven til 1ste Behandling. Der hændtes da ikke noget Særdeles, der fandt jo ikke nogen me- get blodig Skjermhydsel Sted mellem den høit- ærede Finantsminister og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Det nævnte ærede Medlem meente, at det var en slet Finantslov, og den høitærede Finants- minister forsvarede sig med, at han dog havde faaet Pensionsbyrden noget nedsat, og at han vilde fremkomme med en Lov om Nedsættelsen af Skibsafgifterne. Dette Sidste vilde have været en overmaade for tjenstlig og billig For- holdsregel, men den kunde da ikke videre fylde i Statskassen. Der var ikke Tale om disse senere store Bevillinger, og den høitærede Mi- nister endte dengang sit Foredrag med at be- kjende, at han var kommen til Kundskab om, at vi skulde have mange Millioner for de vestindiske Der, en Transaction, som vi vide ikke blev drevet under Finantsministeriet, skjøndt den dog skulde have en vis finantsiel Betyd- ning, men den høitærede Minister anførte det som en Tryghedsgrund, formoder jeg, for at man rolig kunde gaae Fremtiden imøde. Vel hændtes der dengang det, at den høitærede Indenrigsminister sagde, at han ventede Med- delelser betræffende Undersøgelser i Sjælland angaaende Sernabelinier, hvorefter han meente, at han strax i det nye Aar vilde komme

med Forslag om en Forøgelse af de jydffe Sernabaner. Det maa have været en behagelig Overræffelse for den høitærede Finantsminister den 12te December at være bleven underrettet om, at der forestod nye jydffe Sernabaner uden at han havde den mindste Kundskab derom, skjøndt han dog efter den høitærede Indenrigsministers egen Paastand er den vig- tigste Mand i finantsiel Henseende i Regje- ringen. Men imidlertid, der blev ikke lagt stort Mærke dertil; ærede Medlemmer kunde rolig reise hjem til Sulen, trostende sig med, at man ikke var bleven overmaade mere af- flædt, end man havde ventet. Dette varede imidlertid ikke længere end til den 6te Januar. Ja, jeg maa bede om Tilgivelse for, at jeg gaaer tilbage igjen til et Punkt, jeg allerede har berørt, nemlig til de Postter, som den høit- ærede Minister meente ikke kom igjen. Han anførte, at der havde været afholdt en meget betydelig Udgift til Haandsthydevaaben for Ar- meen, og den ærede Minister bemærkede her- ved: naturligtvis er dette en Udgift, der ikke kommer igjen. Endvidere nævnte den høit- ærede Minister, at naar vi nu havde anvendt 3 Millioner paa de jydffe Sernabaner og havde faaet Kjøbet af Driftsmateriel osv. besørget, saa var det jydffe Sernabanenet omtrent fuldendt. Altsaa stod den høitærede Minister i den Formening, at, skjøndt han havde bebudet en Lov om extraordinaire Udgifter fra den ærede Krigsminister, vilde man dog ikke komme til atter at skaffe nye Haandsthydevaaben, og man vilde heller ikke komme til større Udgifter for Sernabanettet; men, som sagt, den 6te Ja- nuar bleve disse Love forelagte. Jeg taler ikke her et Ord om Sernabanen i og for sig; jeg gjør blot opmærksom paa, i hvilken for- underlig Stilling Finantsvæsenet kom ved disse overordentlig betydelige Udgifter. Ikke alene fik den høitærede Indenrigsminister bevilget det, han selv havde foreslaaet, men Thinget gif jo endogsaa videre, og vi paatog os en finantsiel Forbindlighed af 8 Millioner. Den høitærede Finantsminister havde ved Finants- lovens 1ste Behandling bemærket, at vel vilde der komme særlige Love fra den ærede Krigs- minister, men man gjorde sig meget overdrevne Forestillinger om Beløbet af disse specielle